Popoarele cinstesc memoria lui I. V. Stalin

(Urmare din pag. 1-a)

rostite de tovarăşii G. M. Malencov, L. P. Beria şi V. M. Molotov la meetingul de doliu din Moscova.

R. P. Bulgaria

SOFIA, 11 (Agerpres). — TASS transmite:

Timp de patru zile un şuvoi nesfârşit de oameni ai muncii din capitala Bulgariei — delegaţii din oraşe, centre industriale, dela şantierele de construcţii şi din gospodăriile agricole ale republicii, delegaţii ale studenţilor, elevilor şi pionierilor s'au îndreptat cu coroane de flori şi steaguri îndoliate spre Ambasada Sovietică din Sofia pentru a-şi exprima adânca durere pricinuită de moartea iubitului conducător şi părinte, Iosif Vissarionovici Stalin.

Pe adresa Ambasadei Sovietice au sosit nenumărate telegrame din toate colţurile Bulgariei în care oamenii muncii îşi exprimă durerea adâncă în urma celei mai grele pierderi — încetarea din viaţă a marelui conducător al poporului sovietic şi al întregii omeniri progresiste, Iosif Vissarionovici Stalin. Totodată ei exprimă solidaritatea frăţească a oamenilor muncii bulgari cu popoarele Uniunii Sovietice.

R. Cehoslovacă

PRAGA, 11 (Agerpres). — TASS transmite:

Numerele din 10 Martie ale tuturor ziarelor cehoslovace au fost închinate funeraliilor lui Iosif Vissarionovici Stalin.

Ziarele au publicat textul integral al cuvântării Preşedintelui Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., G. M. Malencov, precum şi textul cuvântărilor rostite la meetingul de doliu din Moscova de L. P. Beria şi V. M. Molotov, Primi vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. Ziarele publică deasemenea jurământul de credinţă făcut de poporul cehoslovac de a îndeplini poruncile tovarăşului I. V. Stalin.

Ziarele relatează despre meetingurile de doliu care au avut loc la Brno, Bratislava, Ostrava, Cladno şi în alte oraşe din R. Cehoslovacă. La meetingul de doliu care a avut loc la Brno au venit aproximativ 200.000 de oameni ai muncii pentru a-şi lua rămas bun dela iubitul Stalin, de al cărui nume sunt legate eliberarea şi viaţa fericită a oamenilor muncii din Cehoslovacia democrat-populară.

La fiecare 15 minute se schimbă la monumentul lui I. V. Stalin garda de onoare formată din ostaşi ai armatei cehoslovace, muncitori, membri ai miliţiei populare, membri ai Uniunii tineretului cehoslovac. Delegaţii ale oamenilor muncii depun coroane la monument.

R. P. Chineză

PEKIN, 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 9 Martie, în ziua funeraliilor marelui Stalin, în întreaga Chină au avut loc meetinguri de doliu. După cum relatează ziarul „Jenminjibao", la meetingul de doliu din Tienţin au luat parte 40.000 de persoane, la Mucden, aproximativ 120.000 de persoane, la Wuhan 200.000 de persoane; au avut loc simultan meetinguri în 12 centre ale oraşului Canton. Numărul total al participanţilor a fost de 460.000 de persoane.

La meetingurile care au avut loc în memoria marelui conducător al oamenilor muncii şi al întregii omeniri progresiste, au participat în oraşul Sian peste 300.000 de persoane, la Dihua peste 100.000 de persoane, la Port Arthur şi Dalnâi 200.000 de persoane iar la Harbin aproape 400.000 de persoane.

In aceste zile de doliu din toate colţurile ţării sosesc ştiri despre jurămintele solemne făcute de muncitori şi ţărani, de toţi oamenii muncii din China, de a întări şi mai mult prietenia indestructibilă dintre marile popoare ale Chinei şi Uniunii Sovietice, de a-şi însuşi şi mai temeinic şi de a aplica şi mai larg experienţa sovietică, de a-şi uni şi mai strâns rândurile în jurul Partidului Comunist Chinez şi al Preşedintelui Mao Tze-dun în lupta împotriva agresiunii imperialiste şi pentru cauza păcii, în lupta pentru construirea Chinei noi.

In aceste zile grele, mulţi feroviari din Andun şi muncitori dela fabrica textilă „Guanhua" au cerut să fie primiţi în rândurile Partidului Comunist Chinez.

Cinstind memoria lui I. V. Stalin

Sportivii luptă pentru îndeplinirea Cincinalului în 4 ani

Vestea încetării din viaţă a tovarăşului Iosif Vissarionovici Stalin, cel mai bun prieten al tineretului din lumea întreagă, a umplut de durere inimile întregului nostru tineret muncitor.

Insufleţiţi de dorinţa de a realiza măreţele idei staliniste, tinerii muncitori din toate colţurile patriei noastre au pornit să muncească cu mai mult elan, cu mai multă dârzenie, contribuind astfel la îndeplinirea Cincinalului în patru ani, la apărarea cauzei păcii.

La întreprinderea „I. C. Frimu" din Sinaia, printre muncitorii care au obţinut cele mai mari depăşiri de normă în ultimele zile se află şi numeroşi sportivi. Ajustorul de precizie Ion Staicu, luptător de categoria I-a şi membru al echipajului de bob al întreprinderii care a participat în acest an la campionatul R.P.R., obţine frumoase depăşiri de normă. Datorită succeselor sale în muncă, el a primit titlul de stahanovist. In ultimele zile, ajustorul de precizie Ion Staicu a înregistrat depăşiri de 300 la sută, iar în prezent lucrează în contul lunii Aprilie 1956.

VICTOR ZBARCEA
corespondent

In secţia de sculărie a întreprinderilor I.M.S. din Roman lucrează numeroşi sportivi. Stahanovistul Niculae Scutaru, unul din cei mai buni şahişti ai fabricii, a realizat o importantă inovaţie la rectificarea din mers a cămăşilor de cilindri pentru tractoare. Datorită acestei inovaţii, cămăşile de cilindri sunt finisate chiar în întreprindere, ne mai fiind nevoe să fie prelucrate în altă întreprindere, cum se făcea înainte. In acest fel, se realizează importante economii.

Stahanovistul F. Kertz, un bun schior, reuşeşte să depăşească zilnic planul de producţie cu 180 la sută. Frumoase depăşiri obţine şi F. Marcovici, purtător al insignei G.M.A.

VIRGIL PETROVICI
corespondent

Sportivii dela uzinele „Semănătoarea" din Capitală obţin însemnate depăşiri de normă. Astfel, brigada stahanovistă „8 Mai", compusă în majoritate din sportivi, are depăşiri zilnice de 250 la sută peste normă. Incă dela 15 Februarie, brigada dă produse în contul anului 1958. Cei mai buni sportivi din această brigadă stahanovistă sunt utemiştii Grigore Panait, Nicolae Ştefan şi Marin Zamfir.

Vrednici muncitori sunt şi sportivii Marin Constantin şi Victor Constantin, fruntaşi în producţie.

EUGEN UNGUREANU
VASILE DUMITRU
corespondenţi

La trustul Energo-Petrol din Câmpina lucrează numeroşi sportivi. Mulţi dintre membrii secţiei stahanoviste sunt şi ei sportivi. Lucrând cu elan, membrii secţiei reuşesc să întreacă zilnic norma cu 200—300 la sută. Deasemeni, secţia reuşeşte să realizeze importante economii. Din Ianuarie şi până în prezent secţia a economisit materiale în valoare de 1500 lei. Cei mai buni sportivi din brigadă sunt stahanoviştii Ion Ivan, Gheorghe Vâpcu, Tudor Bucătaru şi Vasile Mihăiescu. Intreaga secţie şi-a luat angajamentul ca la 1 Mai 1953 să dea ultimele produse în contul primului nostru cincinal.

MIHAI CATANOIU
corespondent

MARELE APĂRĂTOR AL PĂCII

de Ilya Ehrenburg

MOSCOVA, 11 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică sub semnătura lui Ilya Ehrenburg următorul articol intitulat „Marele apărător al păcii".

In aceste zile grele, îl vedem pe Stalin în toată măreţia lui, îl vedem păşind pe cărările pământului, înălţându-se deasupra vremii noastre grele de ameninţări. El trece prin munţii Georgiei lui natale, pe câmpurile de bătălie dintre Don şi Volga, pe largile bulevarde ale Moscovei în plină construcţie, merge departe, pe străzile înţesate de oameni ale Şanhaiului, pe colinele Franţei, prin pădurile Braziliei, prin pieţele Romei, prin satele Indiei, păşeşte pe creasta veacului.

La Paris, în ajunul zilei funeraliilor lui Stalin, un şomer s'a apropiat de portretul lui împodobit cu ghirlande de trandafiri şi a depus un buchet de viorele: „In loc de pâine pentru mine am cumpărat flori pentru el"... S'au oprit strungurile din Torino, au stat în loc muncitorii agricoli din Sicilia, şi-au încetat lucrul docherii din Genua; şi ei au mers după sicriul lui Stalin, şi ei l-au plâns. Pe uliţele strâmte ale străvechiului Pekin, tineri, bătrâni, femei şi copii se grăbeau spre piaţa în care China îşi plângea prietenul. In stepele Argentinei, ciobanul oprea pe trecător cu cuvântul: „jale"; şi îl jeleau pe Stalin împreună. Printre ruinele Coreei, mamele care au golit până la fund cupa suferinţelor omeneşti, îşi plecau ochii şi îl plângeau pe Stalin. Varşovia renăscută din cenuşe şi-a înfăşurat schelele în zăbranic de doliu. La New York, oamenii cinstiţi înconjuraţi de poliţişti, de denunţători, de huligani, rosteau îndureraţi cuvintele: „A murit prietenul păcii".

Duşmanii au socotit că, loviţi de această pierdere năprasnică, ne vom simţi izolaţi. Da, pierderea noastră este dintre acelea pe care nu le poţi cuprinde în cuvinte. Niciodată oamenii cu sufletul jobnic, obişnuiţi să cântărească totul în bani, nu vor înţelege ce înseamnă a pierde un asemenea om. Dar, în aceste zile grele, noi am văzut poate pentru prima oară, cât de mare este numărul prietenilor pe care-i avem: durerea noastră a devenit durerea omenirii.

Cu greu îşi poate închipui argatul din Brazilia cum arată străzile Moscovei, cum trăesc satele noastre, el nu a întâlnit niciodată oameni ruşi, nu a văzut zăpadă, nu ştie ce este o casă de odihnă. Ca şi cu multe veacuri în urmă, el trudeşte din zori şi până în zori şi rarele lui bucurii sunt modeste. Dar, ca orice om al muncii, are o inimă mare şi în această inimă au pătruns cuvinte despre un om care trăieşte peste ţări şi mări şi care vrea fericirea tuturor oamenilor. Argatul slab şi ars de soare ştie că există Moscova şi că la Moscova este Stalin. Acest lucru l-a ajutat să trăiască, acest lucru l-a ajutat să-şi desdoaie spinarea.

Există scrieri minunate: scrisori ale comuniştilor italieni şi francezi împuşcaţi. In anii luptei împotriva fascismului eroii care cădeau în mâinile călăilor întâmpinau moartea cu bărbăţie. Unii dintre ei au apucat să aştearnă în ultimele ceasuri câteva rânduri pentru soţie, pentru mamă sau pentru prieteni. Despre ce scriau? Despre cei ce le erau dragi, despre copiii lor, despre patria lor, scriau despre aceia care îi susţinea în clipele groaznice dinaintea morţii, despre Stalin. Istovit de torturile gestapoului, Reber i-a scrijelit numele cu un ceas înainte de execuţie. Cu numele lui Stalin pe buze au întâmpinat curajos moartea Gabriel Péri şi Danielle Casanova. Numele lui Stalin îl repetau eroii Chinei, participanţii la marele marş, martirii Cantonului, care au murit pentru independenţa patriei lor. Pe numele lui Stalin jurau spaniolii care s'au încleştat primii, în lupta inegală, cu fascismul. Stalin l-a susţinut pe Thaelman în închisorile sale. Stalin a sădit speranţă în inima Vietnamului.

Era nu numai ascultat, nu numai respectat, era iubit cu o mare dragoste omenească, era iubit pentrucă-i iubea pe oameni, le cunoştea slăbiciunile şi puterea, înţelegea lacrimile mamei care şi-a pierdut fiul în război, înţelegea munca minerului şi a zidarului. Cuvintele lui ajungeau până la toţi — la Moscova şi la Canton, la Paris şi la Rio De Janeiro. El este legat prin rădăcini adânci de istoria noastră, de pământul nostru, dar prin el au trăit şi oameni aflaţi departe, dincolo de hotarele ţării noastre. Când fascismul primejduia însăşi existenţa culturii, demnitatea omenească, viaţa, Stalin a condus armata libertăţii. El a comandat oştile care au salvat popoarele Europei şi ale Asiei. El a comandat şi o altă armată: pe eroii ţărilor înrobite, pe partizanii din Limousin, Piémont, Polonia, Slovacia, pe fiii curajoşi ai oraşelor Praga şi Oslo, Atena şi Tirana.

Dacă popoarele au cunoscut mândria victoriei, este numai pentrucă au fost conduse în luptă de Stalin. Când s'au deschis porţile închisorilor şi lagărelor de concentrare fasciste, oamenii din toate ţările Europei au repetat numele lui Stalin cu lacrimi de bucurie în ochi. La cea de a 70-a aniversare a lui Iosif Vissarionovici i s'au trimis daruri scumpe: mamele celor care au pierit i-au trimis relicve de familie: pălărioara fiicei omorîte în chinuri de gestapo, medalia militară a fiului ucis. Poporul Franţei i-a trimis lui Stalin o urnă cu pământ din fortul Valerien: acolo erau împuşcaţi patrioţii, şi acolo, murind, eroii, salutau patria, viaţa, pe Stalin.

Mare comandant de oşti, el ura războiul, ştiind prea bine câtă durere aduce acesta oamenilor simpli. El a comandat armata care în anii războiului a luptat pentru pace. care a jurat pe cenuşa Stalingradului să termine cu provocatorii îngrozitorului măcel. Toţi ştiu cine a întunecat victoria popoarelor, cine a început din nou să vorbească de război. Nu vom uita niciodată umbra care s'a aşternut pe chipul lui Stalin când au început să se audă de peste Ocean primele îndemnuri la o nouă vărsare de sânge.

Stalin a spus că războiul poate fi preîntâmpinat de popoare, de oamenii simpli din toate ţările. şi drept răspuns s'a ridicat o armată a păcii cum n'a mai cunoscut istoria. O femeie plăpândă s'a aruncat pe şine pentru a opri un transport militar. Altă femeie a alergat pe câmpul de instrucţie şi i-a conjurat pe soldaţi să nu ridice mâna împotriva fraţilor lor. Docherii şi-au încrucişat braţele, refuzând să încarce sau să descarce armamentul agresorilor. Ţăranii şi-au apărat ogoarele pe care alţii vroiau să le transforme în aeroporturi ale străinilor. Oamenii au ieşit pe străzi cerând pace. S'au întrunit Congrese uriaşe şi, la aceste Congrese, reprezentanţii tuturor ţărilor, tuturor concepţiilor, tuturor convingerilor, au jurat să salveze pacea. Sute de milioane de oameni simpli au semnat chemări ale căror cuvinte sunau ca un jurământ. Istoria nu mai văzuse o asemenea indignare a conştiinţei şi o asemenea speranţă.

Acum, în aceste zile grele, partizanii păcii, oriunde ar trăi şi oricare le-ar fi concepţiile, văd cât de mult îi datorează lui Stalin, căci el a fost acela care a ajutat popoarele să nu îngăduie un nou război, care a apărat milioane de copii, mii de oraşe.

Intr'o piaţă imensă a Romei, plină de popor, făcliile luminau chipul lui Stalin şi s'au auzit vreme îndelungată cuvintele: „Stalin înseamnă pace". Intr'un orăşel din statul Mississippi, un salahor negru mi-a spus: „Vor să ne trimită la măcel. Dar Stalin nu o va îngădui". In Danemarca, o femeie simplă, mamă a cinci copii spunea într'una: „Nu mă tem pentru ei căci există Stalin".

In satele Chinei, am văzut portrete ale lui Stalin. Arătându-le, chinezii spuneau: „El îmi apără casa". Pe zidurile caselor Parisului puteau fi văzute două cuvinte, care în conştiinţa oamenilor s'au contopit într'unul singur: „Stalin" şi „Pace".

Desigur, în armata păcii sunt mulţi, foarte mulţi, comunişti, după cum au fost mulţi, foarte mulţi, comunişti în armata care a salvat omenirea de fascism. Dar nu numai comuniştii apără pacea. Despre înţelepciunea şi dragostea de pace a lui Stalin au vorbit la întruniri, conferinţe, Congrese, oameni de convingeri diferite — decanul Catedralei Canterbury, Johnson, abatele Boulier, fostul cancelar al Reichului Wirth, liberalul italian Nitti. La funeraliile marelui apărător al păcii au venit pe calea aerului Kitchlew, membru al Partidului Congresul Naţional Indian, militanţii progresişti francezi Yves Farge şi Pierre Cot, Pietro Nenni, conducătorul Partidului Socialist Italian. Zadarnic socot duşmanii omenirii că-i vor putea despărţi pe comunişti de ceilalţi partizani ai păcii. Zadarnic vor ei să izoleze Uniunea Sovietică, China şi ţările de democraţie populară de forţele populare din Europa occidentală, America şi Asia care apără cauza păcii. Cuvintele lui Stalin, care a spus că diferitele sisteme, diferitele lumi, pot coexista pe pământ, se pot întrece paşnic, au pătruns în conştiinţa omenirii. Ele au unit popoarele, au creat o forţă pe care josnicii amatori de război nu o vor putea zdrobi.

Nu odată a vorbit Stalin despre dreptul popoarelor la independenţă. Acum, popoarele au înţeles că fără independenţă nu există securitate şi luptând împotriva ocupaţiei camuflate sau deschise, împotriva bazelor străine, împotriva diferitelor „legiuni străine" create în vederea unor noi agresiuni, ele sunt însufleţite de cuvintele lui Stalin.

Către sfârşitul lui Decembrie, Stalin a răspuns unui ziarist american că războiul între Statele Unite şi Uniunea Sovietică nu poate fi socotit inevitabil, că ţările noastre pot trăi în pace şi deacum înainte. Acestea au fost ultimele cuvinte ale lui Stalin care au făcut înconjurul lumii. Ele au fost cuvintele conducătorului statului celui mai puternic şi mai iubitor de pace: apărând pe oamenii simpli din întreaga lume, Stalin s'a pronunţat împotriva vărsării de sânge, pentru pace.

Cât de înţeles este durerea omului, oriunde ar trăi el, când a aflat de moartea marelui apărător al păcii! Dar toţi oamenii ştiu: Stalin nu poate să moară. El trăieşte nu numai în operele sale, nu numai în puterea şi în creşterea Statului Sovietic, el trăieşte în conştiinţa a sute de milioane de oameni ruşi şi chinezi, polonezi şi germani, francezi şi vietnamezi, italieni şi brazilieni, coreeni şi americani. Când a încetat să bată inima lui Stalin, inima omenirii îndurerate a început să bată şi mai puternic; oamenii simpli au simţit că s'au apropiat şi mai mult unii de alţii, că sunt şi mai strâns legaţi prin amintirea lui Stalin, prin poruncile lui Stalin, prin lupta pentru pace şi fericirea omului.

Deasupra sicriului lui Stalin au răsunat cuvintele: „Noi suntem slujitorii credincioşi ai poporului, iar poporul vrea pace, urăşte războiul. Să fie sfântă pentru noi toţi dorinţa poporului de a nu îngădui vărsarea sângelui a milioane de oameni şi de a asigura construirea paşnică a unei vieţi fericite". Acestea au fost gândurile tovarăşului Stalin, preocupările sale, voinţa sa, şi aceste cuvinte au fost rostite de tovarăşul său de luptă, şeful Guvernului Sovietic. Aceste cuvinte vor ajunge la toţi oamenii simpli şi ei vor spune împreună cu noi: „Stalin trăieşte".

Stalin era puternic prin faptul că cunoştea gândurile şi simţămintele sutelor de milioane de oameni şi exprima speranţele lor, voinţa lor de fericire, setea lor de pace. In aceste zile grele, copilaşii se joacă ca totdeauna, zidarii sunt pe schele şi acolo unde soarele încălzeşte mai puternic, oamenii ară, însămânţează. Oamenii simpli trăiesc şi Stalin trăieşte prin ei.

Oricât ne-ar fi de greu să îndurăm această durere, această pierdere, noi ştim: popoarele vor îndeplini porunca lui Stalin, popoarele vor salva pacea.